

steriet, at der var afgaaet Svar derpaa til Amtet, men han har senere henvendt sig til Amtet, og det har svaret ham, at der aldeles intet Svar var indløbet dertil fra Krigsministeriet i denne Sag. Han henvendte sig ogsaa til vedkommende Session, hvor han heller ikke fik noget Svar, og om Marsagen dertil har jeg heller ikke faaet Oplysning. Naar vi nu gaar ud fra, at denne Mangel paa Svar fra de vedkommende Ministerier har foranlediget for denne Mand flere Reiser til Kjøbenhavn, flere Reiser til vedkommende Amtscoutoir, flere Udgifter til stemplet Papir og til Concipering af forskjellige Andragender, og at alt dette alene maa hidrøre derfra, at han ikke har kunnet faae den fornødne Oplysning om Sagens rette Beskaffenhed, da vil jeg tillade mig at spørge den høitærede Justitsminister, om Manden ikke maatte have Ret til at forlange sig dette godtgjort, maatte have Ret til at forlange sig disse Omkostninger godtgjorte af den Paagjældende, som har været Marsag til alle disse Bryderier og Uleiligheder for denne Mand. Der er endnu en anden Omstændighed, som det vilde være mig vigtigt at faae oplyst Sammenhængen med. Da Manden med sin Søn første Gang havde været herinde og meldt sig, men faaet den Bædd, at han maatte tage hjem igen, da fik han nogen Tid efter Ordre til, som jeg tidligere har anført, paa ny at reise ind, og da blev det ham erklæret fra Amtet, at den vedkommende Officeer heri Byen, til hvem han efter Ordre skulde melde sig, havde tilskrevet Amtet, at han maatte have meldt sig paa urette Sted, da han ikke havde været hos ham; men da Manden med sin Søn anden Gang kom herind og henvendte sig til den samme Officeer, saa sagde denne samme Officeer til ham: Du har meldt dig ganske rigtigt baade første Gang og denne Gang! Jeg vil sige nu at vide, hvorledes Sammenhængen er med disse to modsatte Erklæringer, som denne Officeer har afgivet, idet han til Amtet har afgivet en aldeles modsat Erklæring af den, han afgav til vedkommende Person. Hermed skal jeg slutte, idet jeg formoder, at den høitærede Justitsminister vil meddele mig Svar paa de fremsatte Spørgsmaal.

Justitsministeren: Ved at meddele det høitærede Thing de Oplysninger, som jeg nys har tilladt mig at fremlægge, troede jeg at have meddeelt en saa fuldstændig Fremstilling af Sagen, som vilde være fornøden til at bedømme, hvorvidt der i Virkeligheden var skeet den omhandlede Mand den Ret, som der under Sagens sidste Forhandling var paalagt. Det er naturligt, at ethvert Spørgsmaal i den Detail, som denne Sag angaar, ikke let vil kunne være Ministeriet strax ved Haanden til enhver Tid; det vil derfor ogsaa ved denne Sag, som her foreligger, maaskee falde mig vanskeligt, nu strax at kunne meddele de Oplysninger, som kunde desidereres om ethvert Punkt af Sagen; thi det, jeg har søgt at oplyse, det er fornemmelig de Gjenstande, som her sidst bleve omtalte. Jeg tør desforuden tillade mig at formene, at, naar der af Ministeriet forlanges andre Oplysninger, bestemte Oplysninger, saa turde vel den rette Fremgangsmaade derved være, at der blev stillet en Interpellation til Ministeriet, for at Ministeriet da kunde have tilbørlig Tid til at forberede sig derpaa. Naar jeg anvender, hvad jeg her har tilladt mig at fremsætte, paa de Spørgsmaal, som den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te District (S. A. Hansen) nu yderligere har fremsat til mig, saa gjælder det navnlig om den sidste Deel af hans Spørgsmaal, som jeg i dette Dieblif slet ikke seer mig istand til at besvare, og det saa meget mindre, som det er en Sag, der alene henhører under Krigsministeriet, hvilket Svar der fra den paagjældende Officeers Side er givet til den til Regimentet indkaldte Mand. Med Hensyn til den første Deel af hans Spørgsmaal, skal jeg kun tillade mig at berøre, at der til Ministeriet er indkommet trende Skrivelser fra den omhandlede Mand's Stedfader, Ole Pedersen Bibide. Den første var stillet til Krigsministeriet og dateret 25de April 1849; den blev fra Krigsministeriet oversendt til Justitsministeriet, som derefter maatte indhente deels Oplysninger fra Sessionen og deels Oplysninger fra de militære Autoriteter, hvornæst der gik Svar fra Ministeriet under 9de Juni 1849, som imidlertid rigtignok angaar et